

วารสาร มหาจุฬาราชการ Mahachula Academic Journal

ISSN : 2408 1078 (Print)

ISSN : 2651-2440 (Online)

ปีที่ ๖ ฉบับพิเศษ เนื่องในงานพิธีประสาทปริญญา ประจำปี ๒๕๖๒

● วัตถุประสงค์

วารสารมหาจุฬาราชการ เป็นวารสารวิชาการ ราย ๖ เดือน (ปีละ ๒ ฉบับ) คือ ฉบับที่ ๑ เดือน มกราคม-มิถุนายน, ฉบับที่ ๒ เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนา เพื่อให้บริการทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนา แก่สังคม เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดทางพระพุทธศาสนา เพื่อสนับสนุนให้เกิดวารสารทางวิชาการกลางของมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยแก่ผู้ปกครอง คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย และนิสิต นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ในมิติทางด้านศาสนา และปรัชญา พระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ในขอบข่ายเนื้อหาสาขาวิชาสังคมวิทยา ศิลปศาสตร์และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
- ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย ๒ ท่านต่อบทความ
- ทรัพย์สินและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทรัพย์สินของความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ วารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **เจ้าของ**

กองวิชาการ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ห้อง ๓๐๕ เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ถ.พหลโยธิน ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘๐๐๐ ต่อ ๘๗๗๓, โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘๐๑๓

● **ที่ปรึกษาวารสารมหาจุฬารวิชาการ**

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.	ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์
พระราชปริยัติกวี, ศาสตราจารย์ ดร.	อธิการบดี
พระราชปริยัติมุนี, รองศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะพุทธศาสตร์
พระราชสุตากรณ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะครุศาสตร์
พระศรีสิทธิมนี	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
พระครูปริยัติกิตติธำรง, รองศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะสังคมศาสตร์

● **บรรณาธิการ**

รองศาสตราจารย์ ดร. โภนิฐ์ ศรีทอง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **หัวหน้ากองบรรณาธิการ**

นายสุชญา ศิริธัญญาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **กองบรรณาธิการ :**

พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิโกโร, รองศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ พรหมเลิศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย สติมันน์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ดร.วีรชาติ นิมนองค์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ดร.วันชัย สุขตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ มหาวิทยาลัยบูรพา
นายคะนอง ปาลีภักตรากูร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นายสุภฐาน สุดาจันทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (Peer Review)**

สาขาวิชา ศาสนา, ปรัชญา, พระพุทธศาสนา, ครุศาสตร์, มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์

■ **ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

พระราชปริยัติกวี, ศาสตราจารย์ ดร.

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รองศาสตราจารย์ ดร. พระราชปริยัติมุนี, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง

ศาสตราจารย์ ดร.จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร

รองศาสตราจารย์ ดร.เวทย์ บรรณกรกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิญ์ ศรีทอง

รองศาสตราจารย์รังษี สุหนต์

รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เริงชัย หมื่นชนะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุยะใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ศุภษร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระกาญจน์ กนกกมลเลิศ

■ **ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย**

ศาสตราจารย์ พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ

ราชบัณฑิต

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สำเนียง เลื่อมใส

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รองศาสตราจารย์ ดร.จินดา จันทร์แก้ว

มหาวิทยาลัยบูรพา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวิ อุดมธรรมานุภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สนิท สัตโยภาส

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.เสริมศรี ไชยสร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิญ รักษัตย์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน

มหาวิทยาลัยมหิดล

(๕)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลินี ฌ นคร
ดร.วีรชาติ นิ่มอนงค์
ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ
ดร.ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ดร.วันชัย สุขตาม

● ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พิสุจน์อักษร

พระมหาขวัญชัย ปุตุตวิเสโส
นายสุภฐาน สุดาจันทร์
นางสาวสุจิตรา ชวตรีมย์
นางสาวสังเวียน พู่เฟื่อง

นายสินชัย วงษ์จำนงค์
นายเอกลักษณ์ เทพวิจิตร
นายสันทัต จันทร์ทาทอง

งานสมาชิก

นายสุภฐาน สุดาจันทร์

บันทึกข้อมูล

นายจิระศักดิ์ ธารสุขกระจ่าง

งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นายนพดล เพ็ญประชุม

● นิติกร

นายธวัช แยมปิว

● ภาพ/ศิลปะ

พระมหาสุระศักดิ์ ธีรวโรโส

นายสมบุญ เฟ่งพิศ

● ออกแบบปก

ดร.จุฬารัตน์ วิชานาติ

- จัดรูปเล่ม

นายสมบุรณ์ เฟ่งพิศ

- พิมพ์ที่

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘ ๐๐๐ ต่อ ๘๕๕๕-๘๕๕๙ โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘ ๐๐๐ ต่อ ๘๕๔๕

- จำนวนที่ตีพิมพ์ ๕๐๐ เล่ม

วารสารมหาจุฬาริชาการ
เป็นสมาชิกเครือข่ายวารสารวิชาการ
ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (JSH)

บทบรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาริชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นวารสารวิชาการ กำหนดออกปีละ ๒ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ เดือน มกราคม-มิถุนายน และฉบับที่ ๒ เดือน กรกฎาคม-ธันวาคม เริ่มตีพิมพ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา นับเป็นปีที่ ๖ แล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนา เผยแพร่ผลงานวิชาการด้านพระพุทธศาสนา ทั้งบทความวิชาการและบทความวิจัยของผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิต เมื่อมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีงานพิธีประสาทปริญญา ประจำปี ๒๕๖๒ ขึ้น จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้เผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยดังกล่าว เพื่อการบริการทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาแก่สังคม คณะบรรณาธิการ จึงแจ้งการตีพิมพ์วารสารมหาจุฬาริชาการ ปีที่ ๖ ฉบับพิเศษ เนื่องในงานพิธีประสาทปริญญา ประจำปี ๒๕๖๒ เพิ่มจากวาระปกติ ทั้งนี้ เพื่อเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยของผู้บริหาร คณาจารย์ และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งภายในและภายนอก

วารสารมหาจุฬาริชาการ ปีที่ ๖ ฉบับพิเศษ เนื่องในงานพิธีประสาทปริญญา ประจำปี ๒๕๖๒ ฉบับนี้ จัดทำขึ้น เนื่องในวาระสำคัญดังกล่าวข้างต้น โดยมีการรวบรวมบทความทางวิชาการและบทความวิจัย ภาคภาษาไทย จำนวน ๓๐ บทความ ประกอบด้วย (๑) บทความวิชาการ จำนวน ๔ บทความ และ (๒) บทความวิจัย จำนวน ๒๖ บทความ จากผู้บริหาร คณาจารย์ ตลอดถึงนิสิต นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาทั้งภายในและภายนอก ที่ได้ผลิตผลงานทางวิชาการ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยเนื่องในงานพิธีประสาทปริญญา ประจำปี ๒๕๖๒ ในครั้งนี้ และในตอนท้ายยังมีบทวิพากษ์หนังสือรวมอยู่ด้วย รายละเอียดของบทความต่างๆ กองบรรณาธิการได้สรุปชื่อเรื่องบทความ ผู้เขียนและส่วนงานที่สังกัด ดังต่อไปนี้

บทความวิจัยที่ ๑ เรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์หลักพุทธจริยศาสตร์กับการประกอบอาชีพในสมัยพุทธกาล” โดย ผศ.ดร.กฤต ศรียะอาจ ผศ.ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี พระศรีรัตโนบล ดร. คณะพุทธศาสตร์ มจร ผลการวิจัยพบว่า ประเภทอาชีพต่าง ๆ ในสมัยพุทธกาล เริ่มจากวิวัฒนาการของโลกตั้งแต่ตอนต้นแห่งวิวัฒนาการที่ปรากฏอยู่ในอัครคัมภีร์สูตร โดยอาชีพประเภทแรกเกิดขึ้นก่อนคืออาชีพเกษตรกรรม จากสังคมเกษตรกรรม พัฒนาไปสู่ยุคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตามในช่วงสมัยของพระพุทธเจ้า นั้น ระบบชนชั้นมีความเข้มข้นอย่างมาก การที่บุคคลจะประกอบอาชีพประเภทใดได้ ต้องขึ้นอยู่กับว่า เกิดในตระกูลวรรณะใดการแบ่งประเภทอาชีพของคนอินเดียในสมัยพุทธกาล จึงเป็นไปตามความเข้มข้นของ

วรรณะ ประเด็นพุทธจริยศาสตร์สำหรับการประกอบอาชีพ พบว่า หลักพุทธจริยศาสตร์ อันมีหลักศีลธรรมซึ่งมาจากคำสอนจากพระพุทธเจ้าเป็นกฎเกณฑ์ชัดเจนตายตัว ผิดถูก บุญ-บาป แยกส่วนกันอย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายแล้ว สามารถแบ่งได้ ๒ ระดับคือ ๑) ระดับโลกียธรรม ๒) โลกุตระธรรมทำให้ลักษณะของพุทธจริยศาสตร์ มีความเป็นสมบูรณ์นิยม (Absolutely) ทั้งในระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง สำหรับเกณฑ์ตัดสินทางจริยธรรม พิจารณาการกระทำ ๒ ลักษณะเป็นตัวจำแนก คือ การกระทำใดมีรากฐานมาจากกุศลมูล ถือว่าเป็นการกระทำที่ดี และการกระทำใดมีรากฐานมาจากอกุศล ถือว่าเป็นการกระทำชั่วซึ่งจะต้องอาศัยองค์ประกอบ ๒ อย่าง เป็นเกณฑ์ในการวินิจฉัยโดยพิจารณาจาก ๑) เจตนาของผู้กระทำ และ ๒) ผลที่เกิดจากการกระทำนั้น เป็นต้น

บทความวิจัยที่ ๒ เรื่อง “ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเรื่องมูสาวาทของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนที่ตั้งในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” โดย ผศ.ดร.ณัฏฐิ์ ศรีดี ผลการวิจัยพบว่า (๑) นักเรียน มีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับมูสาวาท โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยในรายข้อ นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๓ ข้อ อยู่ในระดับน้อย จำนวน ๑๗ ข้อ และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน ๕ ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ “เคยค่าเพื่อนเวลาโกรธ” ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “พ่อแม่เคยสอนให้เป็นคนพูดโกหก” (๒) นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเรื่องมูสาวาทแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเรื่องมูสาวาท ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทความวิจัยที่ ๓ เรื่อง “พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักศึกษา สาขาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี” โดย รศ.ดร.เอื้อมทิพย์ ศรีทอง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ผลการวิจัย พบว่า ๑. โทรศัพท์มือถือที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา คือ iPhone ๓๑.๘ % , Samsung ๒๕.๖ % , Oppo ๑๕.๗ % , Vivo ๑๒.๕ % และ Huawei ๑๑.๓ % นักศึกษาใช้ช่วงเวลาตอนเย็นหลังเลิกเรียนในการเล่นโทรศัพท์มือถือ ๓๒.๕% ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงที่สุด รองลงมาใช้โทรศัพท์ตั้งแต่ตื่นนอน ๑๖.๓ % ใช้เวลาในการเล่นโทรศัพท์มือถือจำนวนมากกว่า ๔ ชั่วโมงขึ้นไป , เมื่อหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาใช้ สิ่งแรกที่นักศึกษาทำ คือ Facebook ๒๖.๒ % , เล่น Line ๑๘.๘ % , ดู YouTube ๑๕.๗ % และดู Instagram ๑๐.๗ % ๒. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักศึกษา พบว่า ๔ อันดับพฤติกรรมยอดฮิตของนักศึกษาที่ปฏิบัติมากที่สุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ($\mu = ๔.๕๘$),

(๘)

ใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเล่น Social network เช่น Facebook, line , twitter, Instagram ฯลฯ ($\mu = ๔.๕๕$), ใช้แอปพลิเคชันเพื่อโทรฟรีกับเพื่อนและแฟน ($\mu = ๔.๕๒$) และใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อถ่ายรูป, ถ่ายคลิปวิดีโออัดเสียง ($\mu = ๔.๕๐$) ตามลำดับ ๓. ผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์มือถือ พบว่า ทำให้ไม่มีเวลาอ่านและทบทวนหนังสือเรียน ($\mu = ๓.๔๙$), ทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ($\mu = ๒.๕๔$)

บทความวิจัยที่ ๔ เรื่อง “**ศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักศีล ๕ ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนวิถิพุทธ ในจังหวัดสุรินทร์**” โดย พระครูวินัยธรรมทร ถาวรธมโม ผศ.ดร. คณะพุทธศาสตร์ พระธรรมโมลี, ดร. มจร วิทยาเขตสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพิตามารดาของนักเรียน ส่วนมากยังอยู่ด้วยกัน (๗๒.๔ %) ยังมีชีวิตทั้งสองคน (๙๓.๒ %) พักอยู่กับบิดามารดา (๗๙.๑ %) ส่วนมากมีอาชีพรับจ้างและเกษตรกร (๗๗.๘ %) เป็นเกษตรกรทั้งบิดามารดา ร้อยละ ๓๔.๙ นักเรียนมีคะแนนความรู้เฉลี่ยร้อยละ ๘๑.๒ มีความรู้ศีลข้อหนึ่งมากที่สุด รองลงมาศีลข้อห้า ข้อสาม ข้อสอง และข้อสี่ ร้อยละ ๘๔.๒, ๘๒.๐, ๘๑.๗, ๘๐.๐ และ ๗๗.๐ ตามลำดับ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ร้อยละ ๔๒.๔ ที่วัด ๔๓.๔ ที่บ้านและที่อื่น ๓๙.๓ มีการปฏิบัติตามหลักศีลห้ารวมเฉลี่ยร้อยละ ๗๖.๕ ปฏิบัติตามศีลข้อห้ามากที่สุด รองลงมาศีลข้อหนึ่ง ข้อสาม ข้อสอง และข้อสี่ ร้อยละ ๘๗.๕, ๗๙.๑, ๗๘.๕, ๖๘.๗ และ ร้อยละ ๖๖.๔ ตามลำดับ ชั้นปี เพศ อายุ อาชีพบิดามารดา ความรู้ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามหลักศีลห้าของนักเรียน โรงเรียนวิถิพุทธ ในจังหวัดสุรินทร์ จึงควรจัดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งมากในจำนวนกิจกรรมและมากในจำนวนนักเรียน

บทความวิจัยที่ ๕ เรื่อง “**การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์มุกประดับ เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก กรณี : บ้านหนองลาด ตำบลถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี**” โดย นวรัตน์ บุญภิกษา และยุทธชัย โคสชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ผลการศึกษาการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์มุกประดับและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวจำนวน ๑๐๘ ตัวอย่าง พบว่า แบบผลิตภัณฑ์มุกประดับประเภทของที่ระลึกมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก (Mean = ๔.๒๑) ผลิตภัณฑ์มุกประดับที่เป็นแบบประเภทของที่ระลึกนั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องประยุกต์และพัฒนานำเอาวิธีการผลิตของชุมชนโดยยึดแนวทางดั้งเดิมของผลิตภัณฑ์ต้องมีวัสดุภายในชุมชนและมีความต้องการของ นักท่องเที่ยวหรือกลุ่มผู้บริโภค ในขั้นตอนผลการประยุกต์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทของที่ระลึก จากการสัมภาษณ์และสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญ ประชาชนพื้นถิ่น นักวิชาการผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รูปแบบผลิตภัณฑ์มุกประดับประเภทของที่ระลึกมีผลิตภัณฑ์ต้นแบบจำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ มีผลการประเมินผลิตภัณฑ์ต้นแบบอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก (Mean = ๔.๗๑)

บทความวิชาการที่ ๖ เรื่อง “**วิสุทธิมรรค : วิธีแห่งการยกระดับภูมิปัญญาในเถรวาท**” โดย ดร.จันทร์ชนันท์ สิงห์ทัต เนตรนิมิตร นักวิชาการอิสระ รศ.ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร บัณฑิตวิทยาลัย มจร เสนอว่า วิสุทธิมรรคเป็นทั้งคู่มือการปฏิบัติฝึกจิตภาวนา และเป็นทั้งวรรณกรรมหลักของเถรวาท พระพุทธโฆชะเขียนขึ้นในศรีลังกา เพื่ออธิบายเรื่องไตรสิกขา ตามแนวรวินิตสูตร เปรียบวิสุทธิ ๗ อย่าง เหมือนรากและลำต้นของต้นไม้ สลวิสุทธิ และจิตตวิสุทธิ เป็นเหมือนราก ส่วนทิวฐิวิสุทธิ กังขาวิตรณวิสุทธิ มัคคามัคคญาณวิสุทธิ ปฏิปทาญาณทัสสนวิสุทธิ และญาณทัสสนวิสุทธิ เป็นเหมือนลำต้น ผู้รจนาย่อธรรมจากพระไตรปิฎกแทบทั้งหมดมาลงไว้ในคัมภีร์นี้ อ้างถึงคัมภีร์รุ่นหลังพระไตรปิฎก รวมทั้งมติของบูรพาจารย์แห่งสำนักมหาวิทยาลัยในศรีลังกา เขียนไว้ ๒๓ บท สองบทแรกกล่าวเรื่องศีลและวิธีปฏิบัติ ชุตตค์ อีก ๑๑ บท กล่าวเรื่องสมาธิ ๑๐ บทท้าย กล่าวเรื่องปัญญา คัมภีร์เล่มนี้ นำเอาแนวทางของพระพุทธศาสนายุคต้น และเนื้อหาสาระสำคัญที่กระจายกันอยู่ในพระไตรปิฎก มาจัดระบบให้เป็นตามลำดับ มุ่งเสนอวิธีการยกระดับภูมิปัญญาเพื่อความเป็นพระอรหันต์ มิใช่วิสุทธิภูมิเพื่อความเป็นพระโพธิสัตว์ ในประเทศไทย คณะสงฆ์ใช้วิสุทธิมรรคประกอบการศึกษาบาลีชั้นประโยค ๘-๙

บทความวิจัยที่ ๗ เรื่อง “**การศึกษาความหมายในชีวิตเชิงประสบการณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์**” โดย นางอิสรา รุ่งทวีชัย ดร.ดลดาว ปุรณานนท์ ดร.ชมพูนุท ศรีจันทร์นิล มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า ความหมายในชีวิตมี ๓ องค์ประกอบคือ การรับรู้ความสามารถส่วนบุคคล การอึดในตน และการข้ามผ่านข้อจำกัดของตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับเท่ากับ .๙๒๘ เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถส่วนบุคคลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๙ การอึดในตนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๗๙ และการข้ามผ่านข้อจำกัดมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๕ การศึกษาความหมายในชีวิตจากประสบการณ์พบว่าลักษณะของนักศึกษาที่มีความหมายในชีวิตอยู่ในระดับสูงจะมีเป้าหมายในชีวิตชัดเจน ฟังพอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และมองว่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นสิ่งสำคัญและมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิต เข้าใจและยอมรับประสบการณ์ที่แตกต่างรวมทั้งนำประสบการณ์เหล่านั้นมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันที่อยู่ท่ามกลางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

บทความวิชาการที่ ๘ เรื่อง “**พัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร ศูนย์ฝึกปฏิบัติการอาหารนานาชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิผล**” โดย อาจารย์ธนพัฒน์ แสงรุ่งเรือง วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ดร.ฟ้าใส สามารถ รศ.ดร.พลศักดิ์ จิรไกรศิริ ดร.กรเอก กาญจนานโกคิน เสนอว่า การศึกษาพัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับ

(๑๐)

การบริหารศูนย์ฝึกปฏิบัติการอาหารนานาชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิผล เป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดของการบริหารศูนย์ฝึกปฏิบัติการอาหารนานาชาติและประสิทธิผล จากการศึกษาพัฒนาการของแนวคิดทั้งสองที่สอดคล้องกับศูนย์ฝึกปฏิบัติการอาหารนานาชาติ สามารถนำไปสู่การสรุปชุดแนวคิดที่เหมาะสม สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ได้ว่า ชุดแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารศูนย์ฝึกปฏิบัติการอาหารนานาชาติ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ และการควบคุม ส่วนชุดแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล ประกอบด้วยความสามารถในการผลิต การบรรลุเป้าหมาย การปรับตัวขององค์กร และ ความสามารถในการแข่งขัน

บทความวิจัยที่ ๙ เรื่อง “การเสริมสร้างความคิดเชิงบวกตามแนวพุทธธรรม” โดย นายสกล เหลืองไพฑูริย์, รศ.สุเชาว์ นพลอยชุม มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า หลักพุทธธรรมสามารถนำไปบูรณาการกับความคิดเชิงบวก เป็นรูปแบบที่เรียกว่า “TISU Model” โดยมีเนื้อหาความคิดอยู่บนฐาน ๔ ฐานคือ การคิดบนฐานความจริง (Trust) การคิดแสวงหาความจริง (Inquiry) การคิดแก้ปัญหา (Solution) และการคิดสร้างประโยชน์ (Utility) ซึ่งฐานการคิดนี้เป็นเป้าหมายของการคิดด้วยคือ การคิดแสวงหาความจริงและคิดสร้างประโยชน์ โดยมีอุปการะธรรมที่ขับเคลื่อนความคิดให้เป็นบวก คือ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ และปัญญา นี้คือ “รูปแบบการเสริมสร้างความคิดเชิงบวกตามแนวพุทธธรรม”

บทความวิจัยที่ ๑๐ เรื่อง “กลยุทธ์การใช้ศักยภาพของผู้สูงอายุเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย” โดย เฉลิมศรี เหล่าสุนทร, ดร.วรรณะ รัตนพงษ์, รศ.ดร.จันจิรา วิชัย, ผศ.ดร.นาวิณ พรหมใจสา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อศักยภาพผู้สูงอายุ คือ ด้านสังคม รองลงมา คือ ด้านเศรษฐกิจ, ปัจจัยส่วนบุคคล, ด้านแรงจูงใจ, ด้านทัศนคติ และ ด้านเครือข่ายตามลำดับ

บทความวิจัยที่ ๑๑ เรื่อง “ผลกระทบจากการถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๗ เรื่อง สัญญาเช่า ต่อผู้ใช้บริการธุรกิจการให้เช่าแบบลีสซิ่ง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: ศึกษากลุ่มหลักทรัพย์ ๑๐๐” โดย สุรีย์ โยษกรณัญญ์ รศ.สุชจิตต์ ณ นคร มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการวิจัยพบว่า ไม่เกิดผลกระทบในการถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๗ เรื่อง สัญญาเช่า ต่อผู้ใช้บริการธุรกิจการให้เช่าแบบลีสซิ่ง บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: ศึกษากลุ่มหลักทรัพย์ ๑๐๐ ส่วนการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๖ เรื่อง สัญญาเช่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จะมีผลกระทบต่อ ธุรกิจการให้เช่าแบบลีสซิ่ง ทั้งผู้ให้บริการและ

ผู้ใช้บริการอย่างมีสาระสำคัญ ในด้าน เอกสารสัญญา ลักษณะสินทรัพย์ที่เช่า การปฏิบัติในด้านการบันทึกบัญชี งบการเงินและการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์และหนี้สินจากสัญญาเช่า แต่จะทำให้งบการเงินแสดงข้อมูลจากการทำธุรกรรมตามสัญญาเช่าได้ครบถ้วนชัดเจนขึ้น และจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน

บทความวิจัยที่ ๑๒ เรื่อง “แนวคิดภราดรภาพในพุทธปรัชญา” โดย นายสิทธิราชชินทร์ นักวิชาการอิสระ จากจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ภราดรภาพคือการที่มนุษย์ปฏิบัติต่อกันฉันพี่น้องเพราะมองว่ามนุษย์ทุกคนที่เกิดมาต่างเป็นพี่น้องกัน มนุษย์ทุกคนมีแหล่งกำเนิดเดียวกันคือ อากัธสะพรหม ดังนั้นมนุษย์จึงควรปฏิบัติต่อกันฉันพี่น้อง และอีกประการหนึ่งคือมนุษย์ควรปฏิบัติต่อกันฉันพี่น้องบนพื้นฐานภราดรภาพที่เกิดจากการปฏิบัติ พุทธปรัชญามองว่ามนุษย์ทุกคนแม้จะมีธรรมชาติเห็นแก่ตัวแต่เมื่อปฏิบัติต่อกันด้วยหลักปฏิบัติที่สร้างความเห็นใจกันเพื่อภราดรภาพ(เมตตา) หลักปฏิบัติที่สร้างความเป็นมิตรกันเพื่อภราดรภาพ(กัลยาณมิตร) หลักปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ช่วยเหลือกันเพื่อภราดรภาพ(ทาน)แล้ว มนุษย์สามารถทำลายความเห็นแก่ตัว ความขัดแย้ง ความโกรธลงได้ และเข้าถึงความเป็นมนุษย์สากลมีแต่ความสงบสุข ความยุติธรรม ความเมตตาความเอื้ออาทรต่อกันและปฏิบัติต่อกันแบบภราดรภาพได้

บทความวิจัยที่ ๑๓ เรื่อง “การบริหารความเสี่ยงเชิงพุทธบูรณาการ” โดย นายวัฒน์ กัลยาณพัฒนกุล นักวิชาการอิสระ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการความเสี่ยง หรือการบริหารความเสี่ยง คือ การจัดการความเสี่ยง ทั้งในกระบวนการ ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน ดูแล ตรวจสอบ และควบคุมความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับกิจกรรม หน้าที่และกระบวนการทำงาน เพื่อให้องค์กรลดความเสียหายจากความเสี่ยงมากที่สุด และพุทธบัญญัติเกี่ยวกับการบรรพชาอุปสมบท ที่ได้กำหนดคุณสมบัติของพระอุปัชฌาย์และคุณสมบัติของผู้บวชนั้น และพุทธวิธีที่ทรงนำหลักพุทธธรรมมาใช้ในการเผยแผ่ ด้านการปกครอง และการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในพระพุทธศาสนาอย่างยั่งยืน ด้วยการนำแนวคิด ทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงมาบูรณาการกับหลักพุทธธรรมที่ส่งเสริมการบริหารความเสี่ยง เพื่อการบริหารจัดการพุทธบริษัทให้เกิดความสามัคคี และเข้าถึงหลักคำสอน และเป็นการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการล่วงละเมิดพระวินัย การปกครองคณะสงฆ์ที่ปราศจากอคติ และการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับศาสนิกของศาสนาอื่น

(๑๒)

บทความวิจัยที่ ๑๔ เรื่อง “การสื่อสารทางสังคมเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ขององค์กรทางพระพุทธศาสนา” โดย นายวรพันธุ์ แยมหงษ์ปภา พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารจากการสื่อสารขององค์กร ทั้งที่เป็นความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อยืนยัน โดยใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และความพึงพอใจและการใช้ข้อมูลทางสถิติเป็นกรอบในการวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าความเชื่อมั่น ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทความวิจัยที่ ๑๕ เรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจของการผลิตรายการโทรทัศน์ยุค ๔.๐” โดย วีรยา ดำรงค์ศรี, ฤเดช เกิดวิชัย และสุรมน ไทยเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษาพบว่า สถานการณ์ของอุตสาหกรรมธุรกิจการผลิตรายการโทรทัศน์ ประสบภาวะวิกฤตด้านการแข่งขันราคาที่รุนแรง จากการเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ ซึ่งคู่แข่งรายใหม่ส่วนใหญ่ขาดจรรยาบรรณในการนำเสนอสื่อที่มีคุณค่าต่อสังคม ด้านองค์ประกอบความสำเร็จต่อการบริหารจัดการในบริบทประเทศไทย ๔.๐ ได้แก่ การจัดการอย่างยั่งยืน การยอมรับเทคโนโลยี ความรับผิดชอบต่อสังคม และการสนับสนุนนวัตกรรมขององค์กร ผลจากการวิเคราะห์สมการโครงสร้างพบว่า ปัจจัยความสำเร็จทั้ง ๔ มีความสอดคล้องกลมกลืนต่อการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยความรับผิดชอบต่อสังคม มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการธุรกิจการผลิตรายการโทรทัศน์ยุค ๔.๐ มากที่สุด

บทความวิจัยที่ ๑๖ เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมสารสนเทศของผู้ใช้ภาพจิตรกรรมฝาผนัง” โดย นางสาวสุวรรณี ห้วยหงษ์ทอง และ ผศ.ดร.กันยารัตน์ เคียวเช่น สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของการใช้งานภาพจิตรกรรมฝาผนัง คือใช้ประกอบการเรียนการสอน การทำวิทยานิพนธ์ ผู้ใช้ส่วนใหญ่เริ่มต้นกำหนดความต้องการสารสนเทศจากการกำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษา และสถานที่ที่ต้องการศึกษา และแสวงหาสารสนเทศโดยเริ่มต้นจากการสืบค้นด้วยแหล่งข้อมูลอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะนำไปสู่การแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ เช่น หน่วยงาน หรือบุคคล องค์กรประกอบที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบค้นและควรมีในเครื่องมือช่วยค้นตามธรรมชาติของผู้ใช้ ประกอบด้วย เลขทะเบียน ชื่อวัด เนื้อหาหรือกลุ่มเนื้อหา ยุคสมัย เทคนิคช่าง และสาระสังเขป

บทความวิชาการที่ ๑๗ เรื่อง “กลวิธีการใช้ภาษาในการโฆษณาทางโทรทัศน์” โดย พระมหาสันติราษฎร์ ภูานสนติ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่กล่าวถึงกลวิธีการใช้ภาษาในการโฆษณาทางโทรทัศน์ เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดเนื้อหาโฆษณาให้เป็นที่ดึงดูดใจผู้รับชมโฆษณา โดยกลวิธีการใช้ภาษาในการโฆษณาทางโทรทัศน์ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย มี ๑๑ กลวิธี คือ การใช้ภาษาแบบตรงไปตรงมา การใช้ภาษาเปรียบเทียบ การใช้ภาษาเพื่อแสดงเสี้ยวหนึ่งของชีวิต การใช้ภาษาเพื่อนำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไข การใช้ภาษาโดยใช้บุคคลรับรองและสาธิต การใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขบขัน การใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ร่วมและจินตนาการ การใช้ภาษาจูงใจให้สิ่งตอบสนอง การใช้คำขวัญ การใช้ภาษาภาพพจน์ และการใช้ภาษาในการเน้นจุดเด่น โดยผู้ผลิตรายการโฆษณาได้นำกลวิธีต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในการผลิตรายการโฆษณา มีทั้งรูปแบบโฆษณาที่มุ่งสะท้อนสังคมด้วยการสร้างภาพลักษณ์ หรือรณรงค์ให้ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม และโฆษณาที่มุ่งจะขายสินค้าและบริการ

บทความวิจัยที่ ๑๘ เรื่อง “การจัดการศึกษาตามแนวพุทธจิตวิทยาในโรงเรียนวิถิปุทธ” โดย สมชาย บุญสุน่ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ๑) กระบวนการจัดการศึกษาของโรงเรียนวิถิปุทธพระราชทาน มี ๔ ชั้นคือ ชั้นที่ ๑ ด้านกายภาพมีพระพุทธรูป บรรยากาศร่มรื่น สะอาด สงบ ปลอดภัยตามมุขด้านกิจกรรมพื้นฐานของวิถีชีวิตประกอบด้วยรักษาศีล ๕ ยิ้มง่าย ไหว้สวย กราบงาม ชั้นที่ ๒ ด้านการเรียนการสอนมีการบูรณาการหลักพระพุทธศาสนาสู่การจัดการเรียนการสอน ชั้นที่ ๓ ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์มีการเรียนการสอนอย่างกัลยาณมิตร และชั้นที่ ๔ ด้านการบริหาร คือการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ๒) หลักจิตวิทยาและหลักพุทธธรรมที่ใช้จัดการศึกษาในโรงเรียนวิถิปุทธพระราชทาน คือ หลักที่ใช้ในการพัฒนาตนเอง คือ (๑) ด้านจิตใจ (๒) ด้านร่างกาย (๓) ด้านอารมณ์ (๔) ด้านสติปัญญา (๕) ด้านสังคม (๖) ด้านความรู้ และ (๗) การพัฒนาตนเองสู่ความต้องการของตลาดแรงงาน และ ๓) รูปแบบการจัดการศึกษาตามแนวพุทธจิตวิทยาในโรงเรียนวิถิปุทธ คือการจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนอย่างเป็นกัลยาณมิตรโดยมีไตรสิกขาเป็นกระบวนการผ่านบ้าน วัด โรงเรียน และนำมาบูรณาการเพื่อนำไปสู่การที่เด็กเป็นคนดี เป็นคนเก่งและมีความสุข

บทความวิจัยที่ ๑๙ เรื่อง “การพัฒนาวิธีการสอนพระปริยัติธรรมตามหลักทศพลญาณ” โดย พระมหาถาวร ถาวรเมธี (ภูแฝงทอง) นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพปัจจุบันและปัญหาของการเรียนการสอน พบว่า (๑) ด้านเนื้อหาหลักสูตร ภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่เก่าเข้าใจได้ยาก เน้นการท่องจำมากกว่า

(๑๔)

ความเข้าใจ และขาดการประยุกต์ใช้ (๒) ด้านครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกบาลี พบว่า ครูสอนยังคงยึดถือการสอนในรูปแบบเดิม ขาดทักษะการสอน เทคนิคการสอนใหม่ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน หรือผลการตอบแทนขึ้นอยู่กับสำนักเรียน และ (๓) ด้านผู้เรียน พบว่า จำนวนพระภิกษุสามเณรมีความสนใจในการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกบาลี มีจำนวนลดน้อยลง สืบเนื่องจากการศึกษาเปิดกว้างขึ้น มีหลายช่องทางให้เลือกศึกษา ด้านการพัฒนาวิธีการสอน พบว่า ประกอบด้วย ฐานาฐานญาณ คือ ครูสอนต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่การสอนชัดเจน การจัดหลักสูตร กำหนดวัตถุประสงค์ ในการสอน เป็นต้น จนถึง อาสวกษยญาณ คือ วิธีการสอนอย่างเป็นขั้นตอน การวัดและประเมินผล การวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับ ด้านการประยุกต์ใช้วิธีการสอนตามหลักทศพลญาณ เป็นหลักการสอนที่ ผู้สอนอธิบายความหมายของเนื้อหาและทำความเข้าใจวิธีการสอนด้วยหลักทศพลญาณ ประกอบด้วย เนื้อหาที่สอน ผู้สอน และผู้เรียนโดยบูรณาการกับหลักทศพลญาณ นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอนพระปริยัติธรรม และเสริมทักษะผู้เรียนและผู้สอนด้วยหลัก TMD

บทความวิจัยที่ ๒๐ เรื่อง “การประเมินหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับความสามารถในการ ทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” โดย รมิดา คงเขตวนิช คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการทำกำไร ๒ ด้าน ได้แก่ ด้านอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และด้าน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ทั้งนี้คะแนนการประเมินการ กำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับ อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NP) และอัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไร (PE)

บทความวิจัยที่ ๒๑ เรื่อง “การสังเคราะห์หลักมัชฌิมาปฏิบัติ ในพุทธปรัชญาเถรวาท เพื่อใช้เป็นจริยศาสตร์ธุรกิจ” โดย บุคศรี แผนพุทธา นักวิชาการอิสระ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาวิจัย พบว่า แนวคิดจริยศาสตร์ประโยชน์นิยมในทัศนะของจอห์น สจีวิต มิลล์ มุ่งให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ของการกระทำ คือ มุ่งผลประโยชน์สูงสุด หรือมุ่งกำไรสูงสุดให้กับเจ้าของธุรกิจ เป็นหลัก แต่ไม่ให้ความสำคัญกับผู้กระทำ และวิธีการกระทำ ส่วนหลักมัชฌิมาปฏิบัติในพุทธปรัชญา เถรวาท ให้ความสำคัญกับผู้กระทำ วิธีการกระทำและผลลัพธ์ของการกระทำ สำหรับความต้องการใน ผลลัพธ์ของการกระทำในทางธุรกิจ คือ เพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนามนุษย์ผ่าน ๓ ขั้นตอน คือ ๑) ทำให้เกิดความสะอาดสบายและมีความปลอดภัย ๒) มีจิตที่ดีบริสุทธิ์ และ ๓) มีเสรีภาพภายในจิตใจ สำหรับผลจากการสังเคราะห์แนวคิดจริยศาสตร์ประโยชน์นิยมในทัศนะของจอห์น สจีวิต มิลล์ และ หลักมัชฌิมาปฏิบัติในพุทธปรัชญาเถรวาทเพื่อใช้เป็นจริยศาสตร์ธุรกิจ คือ หลัก 3R ประกอบด้วย

๑) Right Actor คือ ผู้กระทำใช้ปัญญาในการทำธุรกิจประกอบด้วยเจตนาดี ๒) Right Action คือ มีวิธีการทำธุรกิจด้วยทักษะที่ดีและมีศีลธรรมรองรับ ๓) Right Commitment คือทำธุรกิจด้วยความมุ่งมั่นในผลลัพธ์ เพื่อประโยชน์สุขของทุกคน

บทความวิจัยที่ ๒๒ เรื่อง “กระบวนการสร้างทุนทางปัญญาเชิงพุทธของผู้ประกอบการกิจการเพื่อสังคมในจังหวัดสมุทรสาคร” โดย นายเสกศักดิ์ ขลิบทอง รศ.ดร. วิวัฒน์ หามนตรี, ดร.เดชา กับโก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษาวิจัย พบว่า การพัฒนากระบวนการสร้างทุนทางปัญญาเชิงพุทธของผู้ประกอบการกิจการเพื่อสังคม ในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ๑) กระบวนการสร้างทุนทางปัญญาเชิงพุทธเกี่ยวกับทุนมนุษย์ตามหลักไตรสิกขา ๓ พบว่า มีการใช้ศีลเป็นตัวกำหนดให้เป็นกฎ กติกา ระเบียบวินัยหรือข้อบังคับในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับพนักงาน มีการส่งเสริมให้พนักงานได้ฝึกสมาธิ เพื่อให้พนักงานมีสติในการทำงาน และมีการระดมสมอง คิดวิเคราะห์ แยกแยะตามเหตุปัจจัย หาเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ นำมาใช้ในการแก้ปัญหาและการบริหารความขัดแย้ง ๒) กระบวนการสร้างทุนทางปัญญาเชิงพุทธเกี่ยวกับทุนทางสังคมตามหลักไตรสิกขา ๓ พบว่า มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความสัมพันธ์ช่วยให้แต่ละบุคคลเข้าถึงความรู้และทักษะต่างๆ มีการเสริมสร้างจิตสำนึกตั้งแต่ระดับผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย พนักงานทุกแผนกให้มีความรัก ความผูกพันถึงความเป็นเจ้าของบริษัทร่วมกัน และมีการยกระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะของพนักงาน และมีการพัฒนาโดยปรับเปลี่ยนขีดสมรรถนะกำลังคน ที่มุ่งเน้นงานฝึกอบรมให้พนักงานยึดมั่นในกฎระเบียบของบริษัท มีความซื่อตรง เป็นธรรม เสียสละเพื่อบริษัทและมีการบูรณาการกับส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความมุ่งมั่นต่อการพัฒนางานให้บรรลุเป้าหมาย ภายใต้กิจกรรมการสร้างความรู้ความผูกพันของทุนทางโครงสร้าง ที่จะรักษาสมาชิกที่ดีมีฝีมือไว้กับบริษัท ตลอดถึงยึดหลักการและการประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับความจำเป็นของพนักงาน สถานการณ์ การจัดโครงสร้าง การบริหารโดยยึดกระบวนการบริหารพนักงานเป็นหลักในกระบวนการที่คนใหม่

บทความวิจัยที่ ๒๓ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาชุมชนสร้างสรรค์ในเขตพื้นที่จังหวัดจันทบุรี” โดย นางนันทนิษฐ์ สมคิด พระสุธีรัตนบัณฑิต,รศ.ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษาวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาชุมชนสร้างสรรค์บ้านบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี พบว่า ๑) สาราณียธรรม มีการบูรณาการหลักธรรมที่เป็นที่พึ่งแห่งความระลึกถึงกัน เป็นไปเพื่อสงเคราะห์และความพร้อมเพรียงกัน ๒) การเรียนรู้การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมที่สร้างการรับรู้และความเข้าใจวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน มีการสร้างกลุ่มการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อการพัฒนา

(๑๖)

และแก้ไขปัญหาบนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ๓) เทคโนโลยี มีการประสานการทำงานกับพหุภาคี โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยเหลือในการผลิต และการตลาด ๔) เศรษฐกิจ มีการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยการสร้างงาน สร้างรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิต และความสุขของประชาชนมากกว่าการเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ๕) การมีส่วนร่วม เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมความคิด ร่วมตัดสินใจ ในประเด็นสาธารณะ และร่วมลงมือกระทำอย่างแข็งขัน ๖) จิตอาสา มีการตระหนักรู้และคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ยึดมั่นในระบอบคุณธรรม จริยธรรม และการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย รู้ถึงขอบเขต สิทธิ เสรีภาพ และมีการปลูกฝังเยาวชนให้มีความพอเพียง มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีจิตอาสา

บทความวิจัยที่ ๒๔ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบและมาตรฐานในการบริหารจัดการสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดกรุงเทพมหานคร” โดย พระครูปลัดนิคม นาควโร นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ๑. รูปแบบในการบริหารจัดการสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดกรุงเทพมหานครทั้ง ๕ แห่งใช้การจัดการสำนักปฏิบัติธรรมด้วยหลักสัปปายะ ๔ ประกอบด้วย อาวาสสัปปายะ อาหารสัปปายะ บุคคลสัปปายะ ธรรมสัปปายะ ๒. องค์ประกอบการบริหารจัดการสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดกรุงเทพมหานครทั้ง ๕ แห่งประกอบด้วย ด้านบริหารการจัดการ คือ เจ้าอาวาสหรือเจ้าสำนักปฏิบัติธรรมมีความสนใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่ คือ มีห้องน้ำ ห้องสุขาที่สะอาดและเพียงพอ ด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ นำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นซีดี สื่ออินเทอร์เน็ต ด้านทีมงาน พระวิทยากร พระภิกษุสามเณรหรือบุคลากรในสำนักมีความประพฤติดีปฏิบัติชอบ สามารถปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และด้านการวางแผนการดำเนินการมีการจัดคอร์สการปฏิบัติให้เหมาะสมกับประชาชนทั่วไปที่เข้ามาปฏิบัติธรรมเป็นองค์ประกอบการบริหารจัดการสำนักปฏิบัติธรรมที่สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดกรุงเทพมหานคร ๓. แนวทางการพัฒนา รูปแบบและมาตรฐานในการบริหารจัดการสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดกรุงเทพมหานครทั้ง ๕ แห่ง มี ๔ รูปแบบประกอบด้วย การบริหารจัดการอาศัยปัจจัยส่วนบุคคลเป็นองค์ประกอบ, การบริหารจัดการที่ใช้ทรัพยากรภายในเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน, การบริหารที่เน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มบุคคลภายในวัด และการบริหารจัดการที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

บทความวิจัยที่ ๒๕ เรื่อง “สังคคติจิตลลชีเขียว: องค์ประกอบ รูปแบบ และการเสริมสร้างเครือข่ายของชุมชน ในจังหวัดภาคเหนือ” โดย สุวิมล เทวะศิลชัยกุล พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. คณะสังคคศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ๑. สังคคติจิตลลชีเขียว

มีองค์ประกอบดังนี้ (๑) การเรียนรู้เป็นกิจกรรมดิจิทัลสีเขียวที่มีอยู่ในแต่ละพื้นที่ที่ศึกษาจากแหล่งต่างๆ ทั้งในระบบออนไลน์และระบบออฟไลน์ เป็นความรู้จากภูมิปัญญาในท้องถิ่น และจากหน่วยราชการ ส่วนกลาง เป็นต้น (๒) นวัตกรรมเป็นกิจกรรมที่ชุมชนได้ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาเพื่อนำมาสร้างความ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๓) การพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นกิจกรรมที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การลด ต้นทุนทางด้าน การรักษาสิ่งแวดล้อม และการสร้างสำนึกรักธรรมชาติ และ (๔) การเปลี่ยนแปลงเป็น ผลจากองค์ประกอบทั้งสามข้างต้นและธารงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ดั้งเดิม และการ สร้างระบบเศรษฐกิจที่เป็นธรรมจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ๒. การเสริมสร้างเครือข่ายของสังคมดิจิทัล สีเขียวมีกระบวนการ ดังนี้ (๑) การก่อตัวของเครือข่ายของชุมชนในพื้นที่แห่งหนึ่งไปยังพื้นที่แห่งอื่นๆ โดยมีพันธกิจร่วมกัน (๒) การบริหารเครือข่ายเพื่อให้พันธกิจร่วมของเครือข่ายบรรลุผล (๓) การพัฒนา ความสัมพันธ์เพื่อเป็นการบริหารเครือข่ายและปฏิบัติการกิจกรรมร่วมกันจะพัฒนาความสัมพันธ์ของสมาชิก ในเครือข่ายให้มั่นคงมากขึ้น และ (๔) การรักษาความต่อเนื่อง โดยอาศัยเครือข่ายที่มีอยู่เดิมไปปฏิบัติ พันธกิจอื่นๆ ต่อไป นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเสริมสร้างเครือข่ายจริงมาซึ่งเครือข่าย ออนไลน์ซึ่งมีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์ ๓. รูปแบบของสังคมดิจิทัลสีเขียวที่เป็นความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบของสังคมดิจิทัลสีเขียวที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นสังคมดิจิทัลสีเขียว โดยมี กระบวนการเสริมสร้างเครือข่ายเป็นวิธีการขับเคลื่อนปัจจัยองค์ประกอบเหล่านั้นและมีสื่อดิจิทัลแสดง บทบาทที่สำคัญ

บทความวิจัยที่ ๒๖ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างเสริมสุขภาพ” โดย นิลาภ จิระรัตนวรรณระ สุคนธ์ วรรณระอมร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วม ของชุมชนในการสร้างเสริมสุขภาพของแต่ละกลุ่มประชากร มี ๔ ภาคหลัก ได้แก่ ๑) องค์การบริหาร ส่วนตำบลสนับสนุนงบประมาณ และการประชาสัมพันธ์ในบางเรื่อง ๒) หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการสร้างกิจกรรม มีสถานศึกษา ๒ ระดับ คือ โรงเรียนประถมศึกษา และ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในการดูแลชีวิตประจำวัน มีกิจกรรมที่จัดการ เรียนรู้พร้อมกับการสร้างเสริมสุขภาพ ๓) ภาคประชาชนมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่เป็น กลไกเชื่อมประสานระหว่างหน่วยงานและ ประชาชน ให้ได้รับข้อมูลข่าวสารในการสร้างเสริมสุขภาพ เป็นแกนนำสร้างเสริมสุขภาพ ชมรมผู้สูงอายุเป็นกลุ่มหลักในการสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุโดยมี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพให้คำปรึกษา และ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่ให้การสร้างเสริม สุขภาพกลุ่มวัยรุ่น และเด็กวัยเรียน และ ๔) องค์กรท้องถิ่น คือ ผู้ใหญ่บ้าน มีบทบาทหลักในการ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล และเป็นแกนนำในการร่วมกิจกรรม การสร้างเสริมสุขภาพในพื้นที่มีลักษณะ

(๑๘)

๑) ดำเนินการกิจกรรมที่เป็นบริบทของพื้นที่ และ ๒) เป็นการทำงานตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานหลัก และเป็นไปตามวิถีชีวิตของแต่ละวัย แต่สำหรับวัยทำงานเป็นวัยที่สร้างรายได้ซึ่งการดำเนินการสร้างเสริมสุขภาพในการมีส่วนร่วมของชุมชนจึงยังต้องการได้รับการจัดการรูปแบบที่เหมาะสม ดังนั้น การสร้างเสริมสุขภาพในพื้นที่นี้มีหน่วยงานด้านสุขภาพเป็นหลัก และสามารถสร้างการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ และภาคประชาชนได้ โดยคำนึงถึงวิถีการดำเนินชีวิต และปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อการสร้างเสริมสุขภาพ

บทความวิจัยที่ ๒๗ เรื่อง “กระบวนการเตรียมความพร้อมของวัดในการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุจังหวัดนครปฐม” โดย พระครูวิบูลเจติยาภิรม (ทวี มีสุข) นิสิตปริญญาเอก คณะสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุของวัดในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านสุขภาพทางกาย อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการเตรียมความพร้อมของวัดในการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุจังหวัดนครปฐม มีครบทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพทางกาย จิตใจ สังคม และปัญญา ปัญหาอุปสรรค ได้แก่ บทบาทและความสำคัญของผู้สูงอายุในสังคม มักจะถูกจำกัดให้ลดลง แนวโน้มการเตรียมความพร้อมของวัดในการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุจังหวัดนครปฐม ประกอบไปด้วย ๖ องค์ประกอบ: (๑) B = Buddhist principle (หลักพุทธธรรม) (๒) L = Learning (การเรียนรู้) (๓) P = Permanence (การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง) (๔) C = Cooperation (ความร่วมมือ) (๕) C = Community elders (ชุมชนผู้สูงอายุ) และ (๖) N = Network (เครือข่าย) โดยใช้ตัวย่อว่า “BLPCCN”

บทความวิจัยที่ ๒๘ เรื่อง “ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการป่าชายเลน แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร” โดย พระทองมี อัสสุโข นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ๑. ความตระหนักรู้ของชุมชนในการจัดการป่าชายเลน แขวงท่าข้าม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= ๒.๖๙) โดยความตระหนักรู้ของชุมชนในการจัดการป่าชายเลนมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ หยุดตัดไม้ป่าชายเลนและร่วมมือกันปลูกต้นไม้ทดแทน รองลงมาคือ คนในชุมชนหากไม่ตระหนักในการอนุรักษ์ป่าชายเลน จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน ขณะที่ ปัญหาในชุมชนที่พบคือ น้ำขุ่นขึ้นในน้ำมีปริมาณสารพิษและการพังทลายของดิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ๒. การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชายเลนของชุมชนแขวงท่าข้าม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (= ๒.๓๓) โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมามีส่วนร่วมในการดำเนินการ, มีส่วนร่วมในการประเมินผล และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามลำดับ ๓. การจัดการป่าชายเลน แขวงท่าข้าม โดยภาพ

รวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์ป่าชายเลน มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด รองลงมาคือสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับหน่วยงานของรัฐและภาคี, การป้องกันการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าชายเลน และ การสร้างระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมสมาชิกในชุมชนตามลำดับ ๔. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้กับการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการป่าชายเลน แขวางท่าข้าม พบว่า ความตระหนักรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงบวกเท่ากับ ๐.๔๕๗, ๐.๗๗๕, ๐.๗๗๙, ๐.๖๙๔ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ทุกด้าน

บทความวิจัยที่ ๒๙ เรื่อง “การจัดการศึกษาปฐมวัย : นโยบายและการจัดการเชิงพุทธบูรณาการ” โดย นางสาวกุลณพัฒน์ พัชรอุตรรัตน์ โรงเรียนอนุบาลจิตรเกษม กรุงเทพมหานคร เสนอไว้ว่า การนำแนวศาสนามาพัฒนาคนให้อยู่ในธรรมนองครองธรรมที่ติงาม จิตใจต้องมีหลักธรรมตามหลักศาสนาของตนมาประพฤติปฏิบัติ ยกตัวอย่าง พระพุทธศาสนาก็มีหลักไตรสิกขา หรือพูดอีกอย่างหนึ่ง คือ มรรคมืองค์แปด เป็นแนวทางหรือหนทางที่จะนำชีวิตมนุษย์ไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง การนำหลักพุทธจริยศาสตร์มาบูรณาการเพื่อแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมปัจจุบัน ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพราะคนขาดหลักธรรมในการดำเนินชีวิต ดังนั้น การเริ่มต้นการพัฒนามนุษย์ตั้งแต่ชั้นอนุบาลหรือระดับปฐมวัยจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งสำหรับการสร้างชาติพัฒนากำลังบุคคลสู่สังคมคุณภาพต่อไป

บทความวิชาการที่ ๓๐ เรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์โรคทางจิตในพุทธปรัชญาเถรวาท” โดย นายชาติรี ชุมเสน นิสิตปริญญาเอก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ทางแพทย์ได้พบว่า ผู้ป่วยทางจิตมีความผิดปกติด้านความรู้สึก ความคิด อารมณ์ หรือพฤติกรรมอย่างแรงถึงขนาดคุมสติไม่อยู่ แต่หากได้รับการรักษาและการดูแลสนับสนุนที่เหมาะสม ผู้ป่วยมีโอกาสที่จะอาการดีขึ้นจนกลับมาใช้ชีวิตประจำวันตามปกติได้ทางพระพุทธศาสนา มองว่าโรคทางจิตใจที่มีความรู้สึกวิตกกังวล เกิดจากความเจ็บป่วยทางกาย ป่วยทางจิต ซึ่งส่งผลต่อความเครียดและความตรอมใจพระพุทธศาสนากล่าวถึงโรค ๒ ประเภทคือ โรคทางกายและโรคทางจิตใจ สิ่งที่พระพุทธศาสนาอธิบายคือทุกคนเป็นโรคทางใจ และกล่าวไว้เพื่อให้ตระหนักรู้และแก้ไข วิธีรักษาคนป่วยโรคทางจิต ทางแพทย์มีหลายวิธีแพทย์มักใช้ยารักษาโรคการรักษาด้วยไฟฟ้าและดูแลด้านจิตใจและสังคม วิธีการรักษาของพระพุทธเจ้าแก้ปัญหาด้วยการทำจิตปัญญาบำบัดผู้ป่วยทางจิตใช้ธรรมะบำบัด มี จริต ๖ อินทรีย์สังวร พฤติกรรมสังวร และอาชีวสังวร เป็นต้น ผู้ป่วยโรคทางจิต ถ้าบำบัดเสียยาถูกวิธี ก็สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ สามารถพัฒนาชีวิตจนหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด

(๒๐)

บทวิพากษ์หนังสือเรื่อง “บทเริ่มต้นสู่ต้นตระกูล พระศนะแห่งความบริบูรณ์” โดยนายสุชญา ศิริธัญญกร และนายสุภฐาน สุดาจันทร์ กองบรรณาธิการ สำหรับการวิพากษ์หนังสือเล่มนี้ เป็นงานเขียนของ ลามะ เยเซ่ โดย ทาคินี แพล การที่ทาคินี มีศรัทธาตั้งความปรารถนา ได้แปลเป็นภาคภาษาไทย นับว่าควรแก่การอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่งนัก อันจะเป็นบาทแรกสู่ประตูแห่งการศึกษาต้นตอวิทยา จะช่วยให้พระศนะของชาวไทยพุทธที่มีต่อพุทธศาสนาแบบธิเบต มีความบริบูรณ์มากขึ้น เพื่อนำไปสู่ความอุดมในปัญญาของทุกชีวิตทั่วหน้ากัน หนังสือเล่มนี้ ประกอบด้วยเนื้อหา จำนวน ๑๒ บท กล่าวคือ ๑. จิตบริสุทธิ์เบื้องต้น ๒. ความอยากและความสุข ๓. ความพอใจ ความผิดหวัง และการสมปรารถนา ๔. การล้มล้างพระราชของภาพลักษณ์ธรรมดา ๕. ออกจากความไม่พอใจ ๖. การเปิดใจ ๗. การล้างข้อจำกัดที่สร้างขึ้นเอง ๘. ทำใจให้กระจ่าง ๙. แร้งบันดาลใจและครุ ๑๐. การเข้าสู่อนุตรต้นตระกูลปฏิบัติ ๑๑. การตื่นขึ้นอย่างทោះ ๑๒. ความสำเร็จขั้นสุดท้าย และมีบทส่งท้ายอีกด้วย หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ชาวพุทธควรเรียนรู้ เพราะทำให้ทราบถึงพระพุทธานุศาสน์ ทั้งในเถรวาท มหายาน และวัชรยาน อันจะทำให้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันเป็นการเปิดมุมมองและพระศนะที่กว้างขวางออกไป ซึ่งในคำสอนของมหายาน และวัชรยาน ชาวตะวันตก ได้นำพุทธวิธีและกระแสแห่งต้นตระกูล อันเป็นทางเลือกใหม่ของจิตวิญญาณสมათานพุทธธรรม ไน้นำชีวิตเข้าสู่โพธิจิต และจิตวิญญาณอย่างพระโพธิสัตว์คิดถึงประโยชน์ผู้อื่นเป็นสำคัญ ดังนั้น ชาวพุทธอย่างนิกายเถรวาท ควรที่จะเรียนรู้หลักคำสอนของมหายาน และวัชรยาน แล้วประยุกต์ใช้สิ่งที่เป็นประโยชน์ บ่มเพาะสติปัญญาให้สมบูรณ์ต่อไป

กองบรรณาธิการวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และคณะทำงานฝ่ายจัดทำสูจิบัตรและสารนิพนธ์ทุกรูป/ทุกคน ขอกราบขอบพระคุณ พระราชปริยัติกวี, ศ.ดร. อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระสุวรรณเมธาภรณ์, ผศ. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ประธานกรรมการฝ่ายจัดทำสูจิบัตรและสารนิพนธ์ คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวิชาการ (Peer Review) ผู้บริหาร คณาจารย์ และนิสิต นักศึกษา จากมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่ง ในการจัดทำวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีที่ ๖ ฉบับพิเศษ เนื่องในงานพิธีประสาทปริญญา ประจำปี ๒๕๖๒ ฉบับนี้

สำหรับรายละเอียดของบทความทั้งหมดนี้ ผู้ใคร่ต่อการศึกษา สามารถค้นหาศึกษาเรียนรู้ได้ในวารสารฉบับนี้ และพบกันอีกในวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีที่ ๗ ฉบับพิเศษ เนื่องในงานพิธีประสาทปริญญา ประจำปี ๒๕๖๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	(๖)
ภาษาไทย	
การศึกษาวิเคราะห์หลักพุทธจริยศาสตร์กับการประกอบอาชีพในสมัยพุทธกาล	๑
ผศ.ดร.กฤต ศรียะอาจ ผศ.ดร.ณัฏฐิ์ ศรีดี พระศรีรัตนโนบล ดร. คณะพุทธศาสตร์ มจร	
ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเรื่องมุสาวาทของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	
โรงเรียนที่ตั้งในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	๑๒
ผศ.ดร.ณัฏฐิ์ ศรีดี คณะพุทธศาสตร์	
พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักศึกษา สาขาสังคมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๒๖
รศ.ดร.เอี่ยมทิพย์ ศรีทอง ม.ราชภัฏเทพสตรี	
ศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักศีล ๕ ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนวิถียุทธ	
ในจังหวัดสุรินทร์	๓๙
พระครูสมุทรวรธรรมโม, ผศ.ดร. คณะพุทธศาสตร์ มจร พระธรรมโมลี, ดร. วช.สุรินทร์	
การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์มุกประดับ เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ฯ	๕๑
นวรรตน์ บุญภิลละ ยุทธชัย โคสาคี ม.ราชภัฏอุดรธานี	
วิสุทธิมรรค : วิถีแห่งการยกระดับภูมิปัญญาในเถรวาท	๖๖
ดร.จันทร์ชนันท์ สิงห์หัตถ์ เนตรนิมิตร นักวิชาการอิสระ	
รศ.ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร บัณฑิตวิทยาลัย มจร	
การศึกษาความหมายในชีวิตเชิงประสบการณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์	๘๕
อิศรา รุ่งทวีชัย, ดร.ตลดาว ปุราณนนท์, ดร.ชมพูนุท ศรีจันทร์นิล	
มหาวิทยาลัยบูรพา	
พัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารศูนย์ฝึกปฏิบัติการอาหารนานาชาติ	
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	๑๐๐
ชนพัฒน์ แสงรุ่งเรือง ม.เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และอาจารย์ที่ปรึกษา	
คือ ดร.ฟ้าใส สามารถ รศ.ดร.พลศักดิ์ จิรไกรศิริ ดร.กรเอก กาญจนานาโกคิน	

(๒๒)

การเสริมสร้างความคิดเชิงบวกตามแนวพุทธธรรม	๑๑๓
สกล เหลืองไพฑูริย์ รศ. สุเชาว์น พลอยชุม มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	
กลยุทธ์การใช้ศักยภาพของผู้สูงอายุเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย	๑๒๔
เฉลิมศรี เหล่าสุนทร ม.ราชภัฏเชียงราย	
ผลกระทบจากการถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๗ เรื่อง สัญญาเช่า	
ต่อผู้ใช้บริการธุรกิจการให้เช่าแบบบิลดิ้ง บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	
แห่งประเทศไทย: ศึกษากลุ่มหลักทรัพย์ ๑๐๐	๑๔๐
สุรีย์ โปษกรณัฐ สุขจิตต์ ณ นคร ม.ศรีปทุม	
แนวคิดภราดรภาพในพุทธปรัชญา	๑๕๓
สถิระ ราชรินทร์ นักวิชาการอิสระ	
บริหารความเสี่ยงเชิงพุทธบูรณาการ	๑๖๖
วัฒน์ กัลยาณพัฒนกุล นักวิชาการอิสระ	
การสื่อสารทางสังคมกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทางพุทธธรรมขององค์กร	
ทางพระพุทธศาสนา	๑๘๑
วรพันธุ์ แยมหงษ์ปภา, พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. คณะสังคมศาสตร์ มจร	
รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจของการผลิตรายการโทรทัศน์ยุค ๔.๐	๒๐๑
วีรยา ดำรงค์ศรี, ฤเดช เกิดวิชัย, สุรมน ไทยเกษม ม.สวนสุนันทา	
การศึกษาพฤติกรรมสารสนเทศของผู้ใช้ภาพจิตรกรรมฝาผนัง	๒๒๒
สุวรรณี ห้วยหงษ์ทอง, ผศ.ดร. กันยารัตน์ เคียวเช่น ม.ขอนแก่น	
กลวิธีการใช้ภาษาในการโฆษณาทางโทรทัศน์	๒๓๘
พระมหาสันติราชภรณ์ ฉานสนติ นิสิตปริญญาเอก คณะมนุษยศาสตร์ มจร	
การจัดการศึกษาตามแนวพุทธจิตวิทยาในโรงเรียนวิถีพุทธ	๒๕๑
สมชาย บุญสุน นิสิตปริญญาเอก คณะมนุษยศาสตร์ มจร	
การพัฒนาวิธีการสอนพระปริยัติธรรมตามหลักทศพลญาณ ป.เอก	๒๖๖
พระมหาถาวร ถาวรเมธี นิสิตปริญญาเอก คณะครุศาสตร์ มจร	
การประเมินหลักการทำกับดักกิจการที่ตีกับความสามรถในการทำกำไร	
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๒๗๙
รมิดา คงเขตวณิช ม.ศรีปทุม	

(๒๓)

- การสังเคราะห์หลักมัชฌิมาปฏิปทาในพุทธปรัชญาเถรวาท เพื่อใช้เป็นจริยศาสตร์ธุรกิจ ๒๙๑
 บุคศรี แผนพุทธา นักวิชาการอิสระ
- กระบวนการสร้างทุนทางปัญญาเชิงพุทธของผู้ประกอบการกิจการเพื่อสังคม ๓๐๒
 ในจังหวัดสมุทรสาคร
 เสกศักดิ์ ขลิบทอง รศ.ดร. วิวัฒน์ หามนตรี, ดร.เดชา กัปโก คณะสังคมศาสตร์ มจร
- แนวทางการพัฒนาชุมชนสร้างสรรค์ในเขตพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ๓๑๘
 นันทนิษฐ์ สมคิด พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.
 คณะสังคมศาสตร์ มจร
- การพัฒนารูปแบบและมาตรฐานในการบริหารจัดการสำนักปฏิบัติธรรม ๓๓๔
 ประจำจังหวัดกรุงเทพมหานคร
 พระครูปลัดนิคม นาควโร คณะสังคมศาสตร์ มจร
- สังคมดิจิทัลสีเขียว: องค์กรประกอบ รูปแบบ และการเสริมสร้างเครือข่ายของชุมชน ๓๔๙
 ในจังหวัดภาคเหนือ
 สุวิมล เทวะศิลาชัยกุล พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. คณะสังคมศาสตร์ มจร
- การมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างเสริมสุขภาพ ๓๖๕
 นิลภา จิระรัตนวรรณะ สุคนธ์ วรรณระอมร ม.ศรีนครินทรวิโรฒ
- กระบวนการเตรียมความพร้อมของวัดในการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุจังหวัดนครปฐม ๓๘๒
 พระครูวิบูลเจติยาภิรม (ทวี มีสุข) คณะสังคมศาสตร์ มจร
- ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการป่าชายเลน ๓๙๕
 แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
 พระทองมี อัสสุโช (แอมไธสง) คณะสังคมศาสตร์ มจร
- การจัดการศึกษาปฐมวัย : นโยบายและการจัดการเชิงพุทธบูรณาการ ๔๑๔
 กุลณพัฒน์ พงษ์อัญชรรัตน์ นักวิชาการอิสระ
- การศึกษาวิเคราะห์โรคทางจิตในพุทธปรัชญาเถรวาท ๔๓๖
 ชาติรี ชุมเสน บัณฑิตวิทยาลัย มจร
- บทวิพากษ์หนังสือเรื่อง “บทเริ่มต้นสู่ต้นตระกูล ทรรศนะแห่งความบริสุทธิ์” ๔๔๗
 นายสุชญา ศิริธัญญกร และนายสุภฐาน สุดาจันทร์

(๒๔)

ภาคผนวก

- คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาริชาการ ๔๔๖
- แบบฟอร์มการส่งต้นฉบับเพื่อพิจารณาลงในวารสารมหาจุฬาริชาการ ๔๗๒
- หลักเกณฑ์ในการลงตีพิมพ์ต้นฉบับของวารสารมหาจุฬาริชาการ ๔๗๔
- ขั้นตอนการดำเนินงานของวารสารมหาจุฬาริชาการ ๔๗๕